

წლიურათ 7 მანეთი
ნახევარი წლით 4 მანეთი
თვეურათ 4 აბაზი

ცალკე ნუმრის ერთი შაური.
წლიური ხელის მომწერლებს გაზეთის ფასი შეუძლიათ ნაწილ-
ნაწილად გადაიხადონ. ხელის მოწერის დროს 3 მანეთი და-
ნარჩენი კიდევ ნაწილნაწილად, საზღვარგარეთ წლიურათ
14 მან., ნახევარი წლით 8 მან., თვეურათ 6 აბაზი.

შაბათი, 7 დეკემბერი
მისამართი: Кутайск, редакция газ.
„მზი“
Ивановская, д. Чингадзе

ტელეფონი № 149.

„რადიუმი“
სუთმბათიდან კოლონ-სალონი პრო-გრამა
6 განყოფილებით.
კატა ქურნალი № 246-ა.

სსოვრება-მცდარი
სიყვარული-წაფიური
4 შოქმ. ძლიერი დრამა „ნარდის-მონაზო“
ბეტი ნანსენის მონაწილეობით.

პრენსი ავტომატი
კომპიუტერი.

**АНОНС. надняхъ будетъ демонст. Моно-
польная картина**
Ключи Счастья
по ром. В. Вербицкой инсценированному
самимъ автором.

10 დეკემბერი 1913 წ.

ს.მ. პირსპოვოვი — ნიუნაჰს საზოგადო იაფ პაჭრობას

— ლ.გ.გ. მკანოვი

ყოველდღიური საკოალიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

მზი

1914 წელს გამოვა იმავე პროგრამითა და სახით, როგორც გამოდიოდა.
მომავალი წლიდან გაზეთში ასევე მონაწილეობას მიიღებენ ჩვენში ცნობილი პუბლი-
ცისტები, პუბლიკისტები და კრიტიკოსები.

ერთი წლით	7 მანეთი,
ნახევარი წლით	4 მანეთი.
ერთი თვით	4 აბაზი.
და ცალკე ნუმრის	1 შაური.

გაზეთის წლიური დასაკვეთი ფასის გადახდა ნაწილ-ნაწილად შეიძლება ამ
სახით: ხელის მოწერის დროს — სამი მანეთი, პირველ მისის — ორი მანეთი და
პირველ ექვსთვესა — ორი მანეთი. საზღვარგარეთ გაზეთი წლიურათ ღირს
14 მ., 1/2 წ. მ., თვეურათ 6 აბაზი.

სოფლის მასწავლებლებსა და სოფლის უფასო წიგნსაცავ-სამკითხველოებს გაზე-
თი ეთმობათ წლიურათ 5 მ., ნახევარ წლიურათ 3 მანეთად და თვეურათ 3 აბაზით.
მისამართი რედაქციისა და კანტორისა: — ქუთაისი, „ერის“ რედაქციას. ამ მისამარ-
თით უნდა გამოიგზავნოს დასაკვეთი ფული და სხვა. ივანოვის ქუჩა.

პირდაპირ ნახევარ ფასათ იყიდება!

ახლათ მიღებული საქონლები პირველი ღირსება, რუსეთისა და საზღვარგარე-
თის საუკეთესო ქარხნებისა და უკანასკნელი მოდის. გაყიდვა დაიწყო დღიდან
მოკლე ვადით ქ. ქუთაისში ბუღარის პირდაპირ, მშ. ოცნების შე-
ნობაში, ახლედინის მალაზის უკანა განყოფილებაში, სადაც აქედან შემდეგი
ანდრე მადეჟოვი საქონლები: კაცის ყოველნაირი მშენებელი კასტილი, 5 მან.
დაიწყება ფასი და ამის ზევით, რა ფასიანიც ესურვებათ; კაცის, ქალისა და ბავშვ-
ების ყოველნაირი პალტოები ზამთრისათვის, საშემოდგომო და საზაფხულო, კაცის
შარვლები და ბიჯაკი, ფეხსაცმელები ქალის, კაცისა და ბავშვის საუკეთესო
ფირმების მრავალგვარი, ბავშვის მუფთები ქუდები და შალეები დაზლის მრავალ-
გვარი, აბრეშუმის იუბკები დიდი ასარჩევი, შალის კაბის ქვედა წელეები, ზედა-
წელეები და ზედაწელის მატერიები ნაჭრობით: კალოშები, კაცის ქალსა და ბავშვის
რედეკლები, ალბომები, სარკეები და ქალის და კაცის, ქაშრები და საქაშრე რე-
ზინები, ყოველნაირი რეზინა შემოსაქერისათვის და აგრეთვე შხა შემოსაქერი
ქალთა და ბავშვთათვის. კარსეტები და სხვა, ამასთანავე მოვახსენებ პატივცემულ
საზოგადოებას, რომ

ანგლენდის მალაზიაში არის მიღებული დიდძალი ყოველნაირი ახალმოდის საქონელი
და შხა ტანისამოსი, ფეხსაცმელი კაცის, ქალის და ბავშვებისა და ასეთებს
ელეფანტობა ყოველდღიურად. ფასები ხელმისაწვდომია და უფაჩროთ.

პატივისცემით ა. ხსენდანი. № 3.

დიდი იაფი ვაჭრობა.

მოსკოვის საზარტო მალაზიაში

(კორონცოვის ქუჩა, საგუბერნიო სამართავლოს ქვეშ)
18 ნოემბრიდან გაიხსნება

დიდი იაფი ვაჭრობა

ღრუბების, მაუღების, ტრიკოების, აბრეშუმების, შალეების, ზამთრის ჩიბებისა და
ყოველგვარი ფართელეულობის. ფასები დაკლებულია 40%, რაშიც მყიდველნი
თვით დარწმუნდებიან. ფასი უფაჩროთ.

პატივისცემით გაბუნა.

კაცს თუთუნს ეყვება, ესთხოვთ, მიაქციოს ყურადღება ახლათ გა-
მოსულ პაპირო-ზებს

პაროსი { 25 ცალი 3 შ. აუადება როგორც სხვა ქაღალტში ისე
10 — 6 კ. ქუთაისშიც.

პაპიროსები საუკეთესო ხარისხის თათრული თუთუნისა, სასიამო სუნითა და
საუცხოო გემოვნებით.

თუთუნის ქარხანა **მმათა სელილანოვებისა.**
თ ფ ა ლ ა ს შ ი ა.

ახლათ გამოშვებული პაპიროზები
„დელი-ბაზ“
10 ცალი 6 კაპ. 25 ცალი 3 შ. ი ყ ი დ ე ბ ა
უ გ ე ლ ა ს .

პაპიროზები კეთდება გამოჩენილი წარმოებულობის ნაშთილი თათრული თამბა-
ქოსაგან, რომელსაც შესამჩნევია არაოპტი და სასიამოვნო გემო აქვს.
თუთუნის ქარხანა „ბინიატ-ოლდისა“ ბათუმში კომპაროვის ქუჩა, საკუთ. სახლი.

ქალაქის თეატრი.
შაბათს, 7 დეკემბერს ქალაქის თეატრში თფილისის ქალთა უმაღ-
ლესი კურსების ლეგეორი ბ-ნი სარგის კავაბაძე წაივითხავს ქარ-
თულათ საჯარო ლექციას თემაზე:
**ახალი უმცოდნეობის საპროტე-
ლოს საზოგადო საუკუნეების
ისტორიის შესახებ.**
ლექციის შემოსავალი გადადებულია „ვეფხისტყაოსნის“ გამოსაქვეთ. ბიჭუაშვი-
თებზე გასაშ. დასაწყისი საღამოს 8 საათზე

სამოღო-მანუფაქტურის ქალაქი

ფ. ს. გუგულოვის

ქუთაისში გამოსაშის ქუჩა ბუღარის პირდაპირ
ამით აუწყებს პატივცემულ საზოგადოებას, რომ 9-ან 24-მდი ამა
ქრისტეშობისთვისა დანიშნულია

დიდი საზოგადო იაფი ვაჭრობა.

ფ ა ს ე ბ ი უ ვ აჭ რ თ .

გამოშვებულია!!

ახალი პაპიროზები

„საგანგებო“

20 ცალი 5 კაპ.

ეს პაპიროზები ჩაწყობილია უბრალო ყუთში რაც შეძლე-
ბას იძლევა შეგ საუკეთესო ხარისხის თამბაქოს ჩაწყობისას.

იყიდება უკლებან

რადგანაც ჩვენი ეთიკეტების მიზანდევით ყალბი ეთიკეტების კეთებას ბოლო
არ ედება, საქიროა, ყურადღება მიექცეს ფირმის და დამტკიცებულ საფა-
რიკო მარკას, საჭიროა, გაფრთხილდეთ, რომ არ შეიძინოთ მცირე ფასიანი
უფარგისი ჩვენი მიზანდევით გაკეთებული პაპიროზები, რომელსაც არაფერი
საერთო აქვს ჩვენს პაპიროზებთან არც გემოსა და არც თვისების მხრთ.

Т.Д. ВОЗАРДЖІАНЦЪ СЪ С-ми.

ფირმა არსებობს 1858 წლიდან.

აქიმი დ. ჯაფარიძე იღებს შინაგა-
ნის, ბავშვების, აგრეთვე ყე-
ლის, ცხვირისა და ყურის სნეულებით
ავთმყოფებს. თფილისის ქუჩა სახლი ნი-
ქარაძისა.

აქიმი კ. თ. ტყეშელაშვილი.
ღებულობს ავთმყოფებს.
(შინაგანი, ვენერიული, კანის) ვიტუ-
შინსკის სახლი, აფთიაქის უკან, პუშკინის
ქუჩიდან ტელეგრაფის შესახვევში. თ.

აქიმი ი. ჩარეჭოვი იღებს კანის
და ვენერიულ ავთმყოფ-
ებს ახალ ბინაზე. მხოლოდ დღილით
12—2 ს., საღ. 6—8 ს. სხვა დროს აქი-
მი საავთმყოფოშია.
მისამართი: გაგარინის ქუჩა, პოლიციის
გვერდით, ფირალაოვის სახლი. თ.

აქიმი გ. მ. ლორთქიფანიძე დაბრუნ-
და და განაგრძობს ავთმყოფე
ბის მიღებას.

აქიმი გ. ა. მეიფარიანი.
ღებულობს შინაგანი,
ბავშვებისა და ვენერიულ ავთმყოფებს.
ღილის 9—12 საათ, და საღამოს 5—7
საათ, თფილისის ქუჩა, საკუთარი სახლი
№ 30 ტელეფონი № 150. თ.

ოღასე იბრაჰიმოვი

დარბაზისგან სუბორბა არ უყვართ,
დინჯათ სხედან, დინჯათ ბასობენ და
დინჯათ განაგებენ ქვეყნის ბედს. დარბა-
ზისგან მგეტს რას მოსთხოვს მაღალ
ხარისხიან ბიუროკრატს, როგორცაა
სახელმწიფო საქმის წევრები. დარბაზის-
ლობაც სწორეთ იმით გამოიხატება, რომ
საქიბრობოტო საკითხთა გარჩევის დროს
განაღოს ბაგე თვისი და ყოველგვარს მნიშე-
ნელოვან კანონპროექტს გზა მშვიდო-
ბისა მისცეს. ამგვარ ტრადიციათა მიმდე-
ვარი იყო დასაბამიდან მაღალხარისხო-
ვანთა საბჭო, ამგვარი ტრადიციები
ასულდგმულებს მას ახლაც... ამ ბრწყინ-
ვლეთა ხელში დასაშარება მოვლის არა
ერთსა და ორს საქიბრობოტო საკითხს,
რომელთა დასაშარება ამა ქვეყნის ძლი-
ერთ კმაყოფილების ღიმილს გვრის, ათასე-
ბი და ასიათასების თვითარსებობას კი
საშინელ საფრთხეს უშაღდებს. ასე მოხდა
ეს ამ ეამთ, როდესაც სახელმწიფო სა-
ბჭომ უარყო მინისტრთა კაბინეტის მიერ
შეტანილი კანონპროექტის, პოლონეთში
საქალაქო დებულებათა შესახებ, ის მუხ-
ლი, რომელიც პოლონეთის ქალაქების
თვითმართველობათ სამშობლო ენაზე
მსჯელობა-ბასის უფლებას ანიჭებდა.
გამარჯვებულმა გურკო-სტიშინსკებმა ლა-
ლათ გადინთხითეს პოლონელთა წმინ-
დათა წმინდაწმინდის შებოლოვით, პოლო-
ნელ ხალხს კი ბედის სიმწვევისა გამო
ღრმა და მწარე კენესა აღმოხდა; გურ-
კოვებს კმაყოფილების ღიმილი აღებუდა
სახეზე, როდესაც პოლონელებს ტლანქი
ფეხები დააჭირეს სათუთსა და საგრძნო-
ადილოზე, პოლონეთის ერთი თვით კი-
კოვცოვმა ვერ ახსნა სტიშინსკითა შეუ-
რაცხოვრისაგან. იდიდებული რუსეთის
შემქნელთა პოლიტიკამ განაპირა ქვეყ-
ნებში მცხოვრებ ერთა გადაგვარებისაკენ
მიმართულმა, არა ერთხელ და ორჯერ
სცადა, როგორც სხვა განაპირა ქვეყნებისა,
ისე პოლონეთის მიდამოებაც საკუთარი
ქინის საცდელ მიდევრებათ გადაეჭია; შეე-
ლი მათი გონებრივი ავლა-დიდება ტსწრაფ-
ვა ამ გზით იყო წარმართული და ამ გზით
მოგზაურობს იგი აქამდი, მერე რა ნაყო-
ფი გამოიღო მან თუნდა პოლონეთში?
გადაგვარებით ჯერ მათ არაფერ გადაუ-
გვარებიათ, უკმაყოფილების ალი კი
ფრიალ გააძლიერეს, „ოფიციალური რუ-
სეთის“ მოყვარულთა რიცხვა შემცირდა,
მისდამი სიძულვილით გაფლენილთა
რიცხვმა კი საგრძნობლათ იმატა და ეს
ასეც უნდა ყოფილიყო. ერთი უცხოელი

მწერალი ამბობს: — „არ შეიძლება მეორე აღმშენებელი ჩაეყვანა წინააღმდეგობაში, თუ ჯერ თვით შენში არ მოსპვნილიყო ღვთაებრივი სიბრძნე, სიმშვენიერე, ბუნებრივი სახე და კარგობა, ვისაც ღვთაებრივი რამ მტრად გახდებოდა, მას ვით შეუძლია მოწონება გაჟიჟვის არა გონებითა, გრძნობითა და გემოვნებით ბრმა აღმშენებელის რადიკალური „რუსიფიკატორთა“ საუკეთესო თანაშემწე პოლონეთის ხალხის საუფლებს შესაფუთავი უნდებოდა, განა იმავ დროს იგინი იმასაც არ სპობდა თვის არსებაში, რასაც დადებითი სახე აქვს? ვინც არა წმინდა სულს, უკმევსა გუნდრუკს, იგი თვით არაა წმინდა და როგორც ასეთს, მას აგდებთ ეპყრობიან, მისდამი ზიზღით იგსებოდა, მტრობას გრძნობენ და ზნეობით ფაქიზნი მასთან კავშირსა და სოლიდარობას გაუბრუნებენ, ყრიდებოდა. სტიმინსკი არც ბირველია და არც უკანასკნელი, მათი რაზმიდან, ვისი სახელიც ღვთაებრივი, მის ყურადღებას წინააღმდეგობა აღიღო, ჯერ კიდევ არ მიატოვეს, დარწმუნებული უნდა ვიყოთ, რომ მემკვიდრეობა გაუჩნდებოდა, მხოლოდ რუსეთის დიდების შესაქმნელათ იმ იარაღით ბრძოლა, რითაც იგინი იბრძვიან, მუდამ უნაყოფოთ დარჩება და პირიქით, იგი რუსეთის დიდების შექმნას ხელს შეუშლის და არას უშველის. დიდებული რუსეთის დიდებული ტოლსტოები შექმნიან თავისი უდიდესი და უდიადესი გრძნობით მოყვასისადმი და არა გურკო-სტიმინსკითა გაღმავლებული ტენდენციები, რომელთა ღირებულობაც ზოგადია.

სახელმწიფო საბჭოს მიერ უარყოფილი პროექტი ხომ პირველი მავალით არაა უცხო ერებისადმი სიძულვილის გამოსახვისა, მაგრამ სხვისი მოძულენი დღემდე არც თვით აღვსილან სხვათა სიყვარულით და ამ დარგის მებრძოლთა ჯილდოც ღირსეული მიუღიათ. სდევნიდნ და სდევნიან არა მხოლოდ პოლონელებს, სდევნიან სხვებსაც, მაგრამ ამ დევნას მდევნელთა იმედი ჯერ არ გაუმართლებია, პირიქით დევნილთა გულში მდევნელთადმი ზოგის გარდა სხვა გრძნობა აღუძრავთ, რომელსაც თვით არსებობისათვის თავდადებული ბრძოლის წყურვილი ეწოდება. რაც მეტი მტრობა იქნება, მით მეტი იქნება სიფხიზლე და სიფრთხილე, რაც მეტათ აგინებენ სატრფოს, მით უფროდაუფრო საყვარელი ხდება იგი და ამას თუ ახლა არა, ოდესმე მაინც იგრძნობენ სტიმინსკი-გურკოები. და კომპანია. ამერა.

ჩვენი კვანძიერების წარსულიდან.

(სამეცნიერო წერა).

I
მთელი ქვეყნიერება წარმოსდგა ერთი დასაწყისისგან. სულიერი არსებანი, მკენარენი და ლითონები შესდგებიან იმ ნაწილებიდან, რომლებსაც იღებენ მიწისა, ჰაერისა და წყლიდან. წყალი და სითხე აუცილებელი საჭიროებაა სიცოცხლისთვის.

მეცნიერთა აზრით, სიცოცხლე პირველათ უნდა გაჩენილიყო წყალში. ელექტრონიკისა და, როგორც ახლა ფიქრობენ, რადის ზეგავლენით თვით ზღვის წყალში პირველათ ჩაისახა სიცოცხლე, აქ პირველათ ერთ-უჯრედოვან თანთხილო ნივთიერებას მიეცა სიცოცხლის ნიშანი, მაშასადამე, დასაბამი ყველა სულიერი არსებისა იყო ეს უპირველესი და უმცირესი არსება, რომელიც განცალკევდა დანარჩენი ბუნებისგან და მიიღო სულიერი არსების ზოგადი თვისება. განუზომელი დროის განმავლობაში ეს პირველი არსება, ბუნების კანონების ძალით თანდათან იცვლიდა სახეს, იძენდა სხვადასხვა ახალ თვისებას. ამგვარი თანდათან წარმოდგებოდნენ ხოლმე ახალ-ახალი სახეები არსებანი.

პირველი სულიერი არსების გაჩენას შემდეგ მეტად დიდი დრო უნდა გასულიყო, ვიდრე იმდენი სხვადასხვაგვარი სულიერი არსება გაჩნდებოდა, რამდენიც დღეს ქვეყანაზეა. ხოლო რაკი ქვეყნათ ერთგვარევი სიცოცხლე გაჩნდა, იგი არაოდეს აღარ შეწყვეტილა.

ამგვარი აზრი მხოლოდ მეცნიერებთა საუკუნის მეორე ნახევარში გაჩნდა. წინათ კი მეცნიერნი სულ სხვა აზრისა იყვნენ: ასე მაგალითად, დიდებული მეცნიერის კიუვიეს მოძღვრებით, რომე-

ახალი აზრები.

◆ სათათფიროს ფინანსური კომისიაში კავკასიაში მამულების შესახებ საბჭოთა და გასაქმებულთა სამი მილიონი მანეთის გადადების მომხრე ყოფილა თვითისიდან ჩასული ჯუნკოვსკი და ფანანის მინისტრის ამხანაგი პოკროვსკი. დებუტატი გელოვანი ამ კანონპროექტის წინააღმდეგ წასულა და დამტკიცებია, რომ მისი მიზნები გამოიწვევს კავკასიაში ეკონომიკური ზღვრების გამოუყვევლელ დროისათვის გადადებებს. კომისიის წევრთა უმრავლესობა გელოვანის მოსაზრების თანახმა გახდა და კანონპროექტი მცირე კომისიისათვის გადაუციათ.

◆ „პეტერსბურგის“ პეტერბურგიდან დეპუტატები: დებუტატმა გელოვანმა კომპრომისით კრებისაგან ქუთაისის გუბერნიის შიმშილობის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ მასალები მიიღო. დებ. გელოვანი შობის უქმემდი სათათფიროში შეიტანს კანონპროექტს, სადაც აუცილებელ საჭიროებათ აღიარებებს დამშეულთათვის მილიონი მანეთით დახმარების აღმოჩენას.

◆ კავკასიის სამხედრო საბჭოში ნეო საზოგადოების. საბჭომ თავისი დადებითი დაშეშული სასარგებლო ფულის შეკრების შესახებ უმაღლეს მთავრობას წარუდგინა.

◆ პეტერბურგის დებუტატთა საგენერალ-გვარდიანებს, რომ ზუგდიდში მთავრობამ დააპატიმრა აუხანეთში ცნობილი ყაჩაღი ანჩიბაძე.

◆ „ზაქ. რ.“-ში ვკითხულობთ: შობის მარის უფროსი თანაშემწე ბ. ქართველიშვილი სამსახურიდან გადააყენეს და პასუხისმგებლობა მისცეს იმ ბოროტ-მოქმედებისთვის, რომელიც მას ჩაუდენია, როცა, ოზურგეთის მარის უფროსის თანაშემწის თანამდებობას ასრულებდა. აგრეთვე დაითხოვეს სამსახურიდან და სამართალში მისცეს ჩიხატაურის პოლიციის ბოქალური ბ. კალანდია და ხონისა — კუბაელი შვილი.

◆ ხარაგაულის პოლიციის ბოქალური გაგუა დაუნიშნა ზუგდიდის მარის უფროსის თანაშემწეთ, ბ.ნი კვიტაშვილის ადგილზე, რომელიც რაჭის მარის უფროსის თანაშემწეთ გადაუყვანიათ.

◆ სამხედრო სასამართლომ გაარჩია ცინცაძის (იგვერდ სამანიშვილის) ბ. კუპრაშვილის, ვ. წიგწიძისა და ი. ბუაძის საქმე. ცინცაძის 12 წლის კატორგა გადაუწყვიტა სასამართლომ, დანარჩენი სამი კი გააპართა.

◆ დღეს, საღამოს 8 ნახევარ საათ-

ზე ს. კავაბაძე ქალიქის თეატრში ლექციას წაიკითხავს ამ სათაურით: „ახალი შეხედულებანი საქართველოს საშუალო საუკუნეების ისტორიის შესახებ“.

◆ ხვალ ქალაქის თეატრში სახალხო უნივერსიტეტთან არსებული სცენისმოყვარეთა სექცია იაფფასიან სახალხო წარმოდგენას გამართავს. წარმოდგენილი იქნება „დაძაბა“.

◆ ხვალ თეატრ „რადიუმში“ დ. უზნაძე წაიკითხავს ლექციას: „სოკრატე და მისი დრო“. ლექციას სახალხო უნივერსიტეტი მართავს, იმავე დღეს ია ევალდე—ცინცაძე წაიკითხავს ლექციას: „ახალი ქართული ლიტერატურის მიმოხილვა“.

◆ ქალაქის გაფიცული სასაბჭოთაო მუშები 2 დეკემბერს, უკვე, დაკმაყოფილეს; თითოეულ მათგანს თვიურ ჯამაგირზე ორ-ორი მანეთი მოემატა. გარდა ამისა მათ აღუთქვეს უფასო სამკურნალო დახმარება, ავთანუფობის დროს ორი თვის ჯამაგირისა და სამ თვეში ადგილის შენახვა.

◆ როგორც ვახეთი „კავკასი“ იტყობინება ქუთაისის ქართული სოფელი ამოჩენილა. კორესპონდენტი მოგვითხრობს: „სოფელი გურჯი—ქართვლებითაა დასახლებული, რომელნიც ვინ იცის, რა, შემთხვევის შემთხვევაში დასაბუთებული მოხსენებით ხელში წარუდგენილან ქუთაისის რუსეთის, პოლონეთისა და ფინლიანდიის მოწინავე მასწავლებლებს და გააგებოს, რომ ჩვენი სახალხო შკოლა დღეს მკვდარია, რომ იქ სიცოცხლის ნიშან-წყალი არ მოიძებნება, რომ იქ ბავშვის სულის ყოველ მხრივ ფაქიზისა და საღი განვითარების ნაცვალთა მას ახლუნებენ, ალაყვებენ და უზომოდ ყოველსავე კეთილსა და გონიერ მხარეს... საჭიროა შკოლა, ეს წმინდა-წმიდა, განსპეტადეს, გათავისუფლდეს იმ ზედმეტი ვალისაგან, რომელსაც მისგან მოითხოვს ზედგავის მუდმირობა გახვეული ბიუროკრატ-პოლიტიკანების...“

თფილისის ქალაქის შკოლების მასწავლებლებმა უკვე ამოიჩინეს სამი წარმომადგენელი, ქუთაისის მასწავლებლებიც აგზავნიან თავის დელეგატს, შავიქვის მრეწველთა შკოლებმა თავის წარმომადგენლათ მასწავლებელი ივანე გომელაური ამოიჩინა. ხოლო ჩვენი სახალხო მასწავლებლები ჯერ-ჯერობით სდუზან. ცხალი, ყველა რაიონის შკოლებიდან წესს გაჭირდება წარმომადგენლების გაგზავნა, მაგრამ პირველი რაიონის მასწავლებლებისთვის ძლიერ ადვილია ერთი კაცის გაგზავნა და ნუთუ არ აღმოჩნდება ისეთი მოწინავე მასწავლებლები, რომ ეს საქმე კეთილათ მოაწყონ?

◆ ახალი კრება პირველია რუსეთში და მას საზოგადო ხალხის მნიშვნელობა აქვს, ვინაიდან კრების განსახილველ საგანს შეიცავს მხოლოდ სახალხო შკოლა და სახალხო მასწავლებლები. კრებას დაესწრება რუსეთის, ფინლიანდიის, პოლონეთისა და კავკასიის მოწინავე მასწავლებლები. კრება განიხილავს რა მდგომარეობაში იმყოფება საზოგადო სახალხო შკოლა, ვაეცნობა არარსება შკოლების ბედ-იბნობას, გაარჩევს ახალ აზრებს და ცნებებს სწავლა-აღზრდის საქმეში შესატანს, მიაქცევს ყურადღებას სახალხო მასწავლებლის ნივთიერ მდგომარეობასა და მოუშუადებლობის მიზეზს,

შესაძლებელია ვიფიქროთ, რომ „ყინვის ხანა“ ის წარუდგება, რომლის შესახებაც სხვადასხვა ხალხის გადმოცემა მოგვითხრობს.

„წარდგენი“ გადმოცემას ის უნდოდა აღენიშნა, რომ ჩვენმა დედამიწამ ერთ დროს ისეთი ცვილობა გამოიარა, როცა თუმცა ქვეყანაზე სიცოცხლე არ შეწყვეტილა, მაგრამ მაინც ზოგიერთი მოდგმა ცხოველთა სრულებით გაქრა და მოიშრა ამ „ყინვის ხანა“-ს სუსხის გამო.

რომ ეს ასე მოხდა, სხვათა შორის, იქიდანაც ჩანს, რომ მეცნიერებმა აღმოაჩინეს ზოგიერთი ცხოველის ძვლები მიწაში ჩაფლული, ისეთ ცხოველთა დარჩენილი ნაშთი, რომელნიც ოდესღაც ყოფილან დედამიწაზე და შემდეგ კი სრულებით მოუშრა იმ სტიქიურ მოვლენას, ზემოთ რომ ავიწერეთ.

ასე მაგალითად, აზიაში ოდესღაც ცხოვრობდა ერთგვარი პირუტყვი, ახლანდელი სპილოს მზავის, მაგრამ გაცილებით მასზე უფრო დიდი აგებულობისა—მამონტი. ამ პირუტყვის სხეული დანარჩენი ქონდა გველი და სქელი ბალნები; იგი შეიარაღებული იყო უშეულებელი ეშვებით. რამდენსამე ადგილას, მიწაში მეცნიერებმა აღმოაჩინეს მთელი გაყინული მამონტი, სადაც რამდენსამე ათა სოწლის განმავლობაში გაეძლო ისე უცვლელათ, ხორცი შერჩენილია და არათუ ხორცი, წარმოდგენით, ექუშიც კი უცვლელათ შერჩენილია ის მეცნიერებობა, რომელიც მას სიკვდილის წინათ ეკმა. (მამონტის ჩონჩხი, სხვათა შორის, პეტერბურგის მუზეუმშიც არის დაცული).

მეცნიერების აზრით, მამონტს უნდა ეცხოვრა, როდესაც ქვეყნათ „ყინვის ხანა“ იყო.

როგორც გვრძნავს მეცნიერის ბელ-შეს წერილიდან ჩანს, ყოფილან ისეთი

დღიური.

სახელმწიფოები ოსმალეთს სესხს არ მისცემენ ჩანამდი, სანამ გერმანიის მისიის საკითხი არ გამოირკვევა.

— კუნძულ კრიტოსზე საბერძნეთის დროშა გამოაფინეს.

— ჯოკონდას სურათის მომტაცებელი აღვსელი ებრაელი აღმოჩნდა.

— ბეილის საზღვარგარეთ წასვლის მოწმობა მისცეს.

— ხმა ვაგრცელდა—ილიოლარე პეტერბურგში ერთი არისტოკრატის ოჯახში იმალეზა.

— სოციალისტთა ინტერნაციონალურმა ბიურომ, რომელიც ლონდონში არსებობს, გადასწყვიტა—მიიღოს ზომები

რასაც უმთავრესი გავლენა აქვს სახალხო განათლების სწორ გზაზე დაყენების საქმეზე, გაუჩინავს და გაარჩევს, თუ რასახის შკოლების დაარსება საჭიროა, რომ განათლებამ უფრო ადვილათ და მტკიცეთ მოიქლოს ფესვი ხალხში და სხვი კლდისა შეიტაროს ბნელი მასის ცხოვრებაში.

რა თქმა უნდა, რომ ჩვენი სახალხო შკოლების მასწავლებელთა წარმომადგენელიც დაესწროს ამ კრებას—საჭიროა და სასარგებლოც. სწორეთ საჭიროა დასაბუთებული მოხსენებით ხელში წარუდგენი ჩვენი დელეგატი რუსეთის, პოლონეთისა და ფინლიანდიის მოწინავე მასწავლებლებს და გააგებოს, რომ ჩვენი სახალხო შკოლა დღეს მკვდარია, რომ იქ სიცოცხლის ნიშან-წყალი არ მოიძებნება, რომ იქ ბავშვის სულის ყოველ მხრივ ფაქიზისა და საღი განვითარების ნაცვალთა მას ახლუნებენ, ალაყვებენ და უზომოდ ყოველსავე კეთილსა და გონიერ მხარეს... საჭიროა შკოლა, ეს წმინდა-წმიდა, განსპეტადეს, გათავისუფლდეს იმ ზედმეტი ვალისაგან, რომელსაც მისგან მოითხოვს ზედგავის მუდმირობა გახვეული ბიუროკრატ-პოლიტიკანების...“

თფილისის ქალაქის შკოლების მასწავლებლებმა უკვე ამოიჩინეს სამი წარმომადგენელი, ქუთაისის მასწავლებლებიც აგზავნიან თავის დელეგატს, შავიქვის მრეწველთა შკოლებმა თავის წარმომადგენლათ მასწავლებელი ივანე გომელაური ამოიჩინა. ხოლო ჩვენი სახალხო მასწავლებლები ჯერ-ჯერობით სდუზან. ცხალი, ყველა რაიონის შკოლებიდან წესს გაჭირდება წარმომადგენლების გაგზავნა, მაგრამ პირველი რაიონის მასწავლებლებისთვის ძლიერ ადვილია ერთი კაცის გაგზავნა და ნუთუ არ აღმოჩნდება ისეთი მოწინავე მასწავლებლები, რომ ეს საქმე კეთილათ მოაწყონ?

ცხოველებიც ქვეყნათ და ისეთ დროს, რომ, შესაძლოა, აღამიანის თვალს არც კი ენახოს იგინი არაოდეს.

ამ მეცნიერის სიტყვით, ეს ცხოველი ისეთი საშინელი უზარმაზარი ყოფილან, რომ ერთი მათი დანახვა აღამიანს ისეთ შიშის ზარს დასცემდა, რომ გული გაუცვდებოდა, მოკვდებოდა.

ტყუილ-უბრალოთ კი არ არის ხალხში დარჩენილი ზღაპრული ამბები გველ-ვეშაებზე, რომელნიც ერთი მოქნევით აღამიანს ლუქმასავით გადაუღაპვდნენ; ან და უზარმაზარ ფრინველებზე, რომელთაც შეეძლოთ ფრთებზე აღამიანი ზეცას აეფენათ!

სულ დიდხანს. არ არის, რაც მეცნიერებმა აფრთხილეს და ამერიკაში აღმოაჩინეს ღრმათ მიწაში დარჩენილი ძვლები ოდესღაც იქ ყოფილი ცხოველებისა, ისეთი უზარმაზარი ძვლები, რომ, როდესაც მოაგროვებს ერთად და შეკრებს ამ ძვლებს ჩონჩხი, განცვიფრებაში მოვიდნენ, როცა წარმოდგენათ ამ ცხოველების გასაოცარი სიდიდე.

ყოფილა, მაგალითად, ერთი ცხოველი—ლიონაგრის მოდგმისა—რომლის ტანის სიგრძეც ორმოც ადღს უდრიდა თითქმის. აფრთხილეს გერმანელ მეცნიერთა ექსპედიციამ კიდევ უფრო გასაოცარი სიდიდის ძვლები აღმოაჩინა მიწაში. შეკრული ჩონჩხი ამ აღმოჩენილი ძვლებისა ისეთი უზარმაზარია, რომ ეს ოდესღაც ცოცხალი არსება, მართლა, რომ საარაკო სიდიდის ცხოველი ყოფილა; მარტო კისერი თორმეტი ადღის სიგძისა ჰქონია. როგორც ჩანს, ეს საარაკო არსება წყლის პირას ცხოვრობდა, იკვებებოდა ზღვის ცხოველებით; როდესაც ზღვაში შევიდოდა საჰმლის საძებნელათ, კისერი იმ სიგძისა ჰქონდა, რომ კარგა ღრმათ შეეძლო შესვლა წყალში; ტანზე

რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული პარტიის უთანხმოების მოსახლეობა — მესამე სასამართლო მოსამართლე ხომალკოვი ოკრამბრისტთა პარტიიდან გადის.

— დებუტატ გელოვანს კოპერატორთა კრებისაგან, რომელიც ამ რამდენსამე ხნის წინათ გაიმართა ქუთაისში, შიმშილობის შესახებ მასალა მისვლია.

— ინგლისის მეფე და პუანკარე საფრანგეთ-ინგლისის დამოკიდებულობის შესახებ ერთმანეთს დებუთით ესაუბრენ.

თავის მართლება ვისიმე შიშით აქ მოუხერხებელია: მთავრობას ამისი საწინააღმდეგო არაფერი აქვს, მხოლოდ საჭიროა ცოტა შრომა, კაცის ამორჩევა და გაგზავნა.

ზემოაღნიშნული მნიშვნელობას გარდა პეტერბურგს წარმომადგენლის გაგზავნას სხვა სარგებლობის მოტანაც შეუძლია. იქიდან დაბრუნებისას დელეგატი ვალდებულია თავის ამხანაგებს საერთო კრებაზე სხდომის ანგარიშები წარუდგინოს. ხალხი ამ ერთად მოგროვებს და აზრის გადგება—გამოცდვას დიდი გავლენა ექნება ჩვენი მასწავლებლების დაქსაქსულს ყოფაზე...

დარწმუნებული ვართ, ჩვენი მასწავლებლები გამოიჩენენ უბრალო თვითმოქმედების უნარს და არ გამოეთიშებიან ამხანაგებს! გ. ა. ნი.

მახინჯებს.

მკითხველის წინაშე ბოდიშს ვიხდი, მაგრამ ზვირცე რომ დამიწუნონ და უეთიკობა მიკიენონ, არ შემიძლია ეს სახელი, ზეგამოკრილი წოდება მოვაშორო იმთ, ვინც დამახინჯა დიდი მოძღვრება, დამახინჯებულათ გადმონერგა ჩვენში, დამახინჯა ხალხის გრძნობა, აცდუნა სხვა ბევრი თვით მცდარმა, დამახინჯა საქმე, სიტყვა, გული, აზრი... მახინჯებია, მაშ რა?

შეუძლებელია მათთან დანჯი, სამართლიანი კამათი: ეს მახინჯნი იმ წამს დამახინჯებულათ შემოატრიალებენ საგანსა და მით ადასტურებენ თავის სიმამხინჯეს...

ყვიროდნ, ხელზე დახვეული ქონდათ, გაიძახოდნ: —ავისენთა, როგორ მოხდა, რომ დღეს გელოვანმა ქვეყანა გაუიღა? ქვეყნის დამოუკიდებლობა რამდენ აჭრათი გიჟდოდა?...

ეკრა საშინელი სქელი, რქასავით მაგარი კანი. მოდი, ნუ იტყვი, რომ ასეთი საშინელი ცხოველი არ მოგვავანებს იმ გველვეშას, რომელიც ჩვენთვის ზღაპრებში აუწყრიათ გადიანს.

მეცნიერებმა ისიც დამტკიცეს, რომ ყოფილან ოდესღაც განსაცვიფრებელი სიდიდის ფრინველიც.

„ათას ერთი ღამის“ წიგნებში არის ერთი არაკი, სადაც ნამამობია მოგზაურის თავდადასავალი:

ერთს ვინმე მოგზაურს, ხომალდის დაღუპვას შემდეგ, ზღვის ტალღები მიაგდებენ სრულებით უცნობ ადგილას. მოგზაური დაწყებს ამ ადგილის დათვალიერებას, ბევრს საკვირველებას ნახავს, მაგრამ ყველაზე გასაოცრებელი კი შემდეგია ნახა: დინახა რაღაც თეთრი შენობა, გუმბათის მზავისი, თუმცა ბევრი უტრიალა გარშემო, მაგრამ ვერც კარგები და ვერც ფანჯარა ვერ უნახა. სწორეთ ამ დროს უტბათ დაბნეულად მზე, მოიშრა საშინელი ხმაურობა: ციდან ჩამოეშვა საშინელი რამ ფრინველი და დააჯდა ამ გუმბათს, რომელიც თურმე მთის კვერცხი ყოფილა. ისეთი უზარმაზარი რამ ფრინველი იყო, —ამბობს მოარაკე, რომ თითოეული ფეხი მისი დიდ მუხას მოგვავანებდა.

დახს, ეს არაკია ნათქვამი. ხოლო ის ძვლები, რომელიც დღეს მიწაში ნახეს ისეთს დიდ ფრინველებს უნდა ეკუთნოდეს, რომ თვით სირაქლემსა ნამცეცა ფრინველათ გამოჩნდება მითათ შედარებით.

ამოვს ისეთი კვერცხის ნაქუქები, ზოგან კი მთელი კვერცხიც კი, რომლის სისქეც ვერცხლის ათ შუარაინს სისქეს უდრის; მთელი კვერცხი კი კარგი დოქის ოდენია.

ბევრი ცვლილება გამოუვლია და უნა-

და რა გამოვიდო? თუკი გელოვანი
ოდესმე ვეკილა და დგომია მინგრე-
სისი და ეს არის ქვეყნის დამოუკიდებ-
ლობის გაყვანა... აქ ქვეყნის რა აზრი
თუ აქვთ ნახსარი, ვიცით! სულ დიდი,
ხელოვანი მოვეუცადოთ და თუ თავისე-
ბურათ არ გადაამხინჯონ ეს ცნება,
მახინჯებს აღარ ვერცხვი მით. აბა?

დ. ზუგდიდი.

ზუგდიდის ინტელიგენცია და ცოტათ
თუ ბევრათ შეგნებული მკვიდრი მე-
ტოთ ალფელა პატრიცეული პედაგოგის
ბ. ნიკო ბუკიას უდნაშუალოთ და უსა-
მართლოთ დასჯამ. ამ შუაგულ სწავლის
დროს ის დათხოვეს ზუგდიდის სამოქა-
ლაქო სასწავლებლის საღვთო სჯულის
მასწავლებლობიდან მხოლოდ იმიტომ,
რომ იგი ღვდლათ არ არის ნაკურთხი.

აგერ ცხრა წელიწადი გადის, რაც ბ.
ბუკია ამ თანამდებობას უმწკვლოთ ას-
რულეს და ამ ხნის განმავლობაში მძლ-
ობისა და ქების მეტი არაფერი დაუ-
მსახურებია თავისი უფროსებისა და საზო-
გადოებისადმი. ამ ცხრა წლის განმავლო-
ბაში მოხერხდა არ მისცემა არავითარი და
დღეს კი რა მოხდა იმისთანა, რომ სა-
ჭირო შეიქნა მისი ღვდლათ კურთხევა—
უნებლით ვეკითხები ჩემს თავს.

მაგრამ საქმე მართა კურთხევაში რო-
დია. რამდენი მაგალითია იმისა, რომ
სამოქალაქო სასწავლებელში საღვთო
სჯულის მასწავლებელი ერის კაცია. კ-
ნონიკ ნების აძლევს მათ, თუ ერთჯერ
მოცემული ქონდათ უფლება, ასარღობონ
ეს თანამდებობა. მაშ რა მოხდა? საქმე
ის არის, რომ აქ ბ. ბუკიას შესახებ,
სამწუხაროთ, კერძო ინტერესებმა აჩინა
თავი. დეკანოზ შენგელიას არ აძლევდა
მოსვენებას „მიოტიადის დაფნის გვირ-
გვინი“ და იმანაც ამას წინაშე მოსურვა
საზოგადო საქმეებში გარევა, ცდა დიდ-
ხანს არ მოუწია. იმ დროს ზუგდიდელ
ბი იმას ცდილობდნენ, რომ შავი ზღვის
პირით მიმავალი რკინის გზა ზუგდიდით
წამოსულიყო და ამისათვის საჭირო შეიქ-
ნა ოლდენბურგის პრინციან საზღვარ-
გარეთ დებუტაციის გაგზავნა. დეკანოზმა
შენგელიამ იმდენი იმეცადინა, რომ ზო-
გიერთი მისი მომხრის წყალობით დებუ-
ტაციის ერთ-ერთ წევრათ აირჩიეს, მაგ-
რამ, მისდა საუბედუროთ, საზღვარგარეთ
გამგზავრების ნებართვა ღვდელმთავრი-
საგან ვერ მიიღო. გონიერება მოითხოვდა,
უკან დაბრუნებულიყო, მაგრამ თავმო-
ყვარებამ ნება არ მისცა და ადგა და
მარშრუტი გამოსცავდა და საზღვარგა-

ხავს ჩვენს დედამიწას, იქ, სადაც დღეს
თვალაუწევდელი მთებია, ოდესმეც ზღვა
ყოფილა, ის, რასაც დღეს კუნძულის ვე-
ძხდით, ერთ დროს ხმელეთის ნაწილს
შეადგენდა; ყოფილან ცხოველნიც, ძლი-
ერნი და უზარმაზარნი, რომ სრულებით
ალგვლით დედამიწის ზურგიდან, ხოლო
ადამიანი კი, ეს ნაზი და ბუნების შვე-
ნიერი ქმნილება მუდმივ უღრეკი და
უძლეველი დარჩენილა; მას ვერა რამ
დააკლო რა და იყო ყოველთვის ძლე-
ვისძლი. ადამიანიც ერთი უძველესი არ-
სებათაგანია დედამიწაზე. 1774 წ. მეც-
ნიერმა ესპერმა ერთ გამოკვებულში
იპოვა ადამიანის ძვლები იმ ჰორტუცე-
ბის ძვლებთან ერთად, რომელნიც დედა-
მიწაზე „ყინვის ხანის“ დროს ცხოვ-
რობდნენ; ამ პირუტყვთა ძვლების შორის
იყო მამონტის ძვლებიც. აქიდან ესპერმა
ის დასკვნა გამოიყვანა, რომ რადგან
ადამიანის ძვლები იმ პირუტყვების ძვლებ-
თან ერთადაა დამარბული, რომელნიც
„ყინვის ხანის“ დროს ცხოვრობდნენ და
შემდეგ კი გაქრნენ, აშკარაა, ადამიანს
მაშინაც უტოვებია ქვეყანა, როდესაც
ჯერ კიდევ „ყინვის ხანა“ იყო. მართ-
ლაც, გამოიკვია თანდათან, რომ ადა-
მიანი თანამედროვე ყოფილა მამონტისა
და სხვა იმ დროის პირუტყვებისა.

უკვე მაშინაც კი, „ყინვის ხანის“
დროს ადამიანი იმდენათ სრული ყოფი-
ლა ფიზიკურათ, რომ იგი ღამაზ და
განვითარებული ტიპს წარმოადგენდა. დი-
დებულმა ბექსლიმ გაშინჯა „ყინვის ხა-
ნის“ ადამიანის თავის ქალა და წარმო-
სთქვა, რომ ამგვარათ მოყვანილი თავის
ქალს თვით ფილოსოფოსიც არ იუკად-
რისებოდა.

აქვე არ შემოძლია არ შევეხო ერთს
ფრიად საინტერესო საკითხს: იყო თუ
არა, და თუ იყო, რამდენათ დიდი განსხვა-

რეთის მაგიერ პეტერბურგს გაემგზავრა.
რასაკვირველია, ეს საზოგადოებამ ითა-
კლა და, როცა შენგელია პეტერბურ-
გიდან ჩამოვიდა, საყვედური გამოუცხა-
და. შენგელიამ თავის მართლებას დი-
წყო, უფრო კიდევ საზოგადოებას, რომ
ის საზღვარგარეთ გაემგზავრა, მხოლოდ
გზაში უშვებოდათ დაინახა პეტერბურგს
წასულიყო, ეს კი აშკარა სიცრუე იყო
და ბ. ბუკიამ, ვერ მოითმინა და გაზ-
იგერეთში“ მოათავსა წერილი, რომლი-
თაც დეკანოზ შენგელიას სიცრუე
დაუშტკიკა, რაც კარგათ უწყიან „იმე-
რეთის“ მკითხველებმა.

აი, ამით გულმოსულმა დეკანოზმა
მიმართა ყოველ ღონისძიებას, რომ
ბუკიას ჯავრი ამოეყარა. პირველათ
გულმოსულმა შენგელიამ გამოუგ-
ზავნა მას ოფიციალური წერილი, რომ-
ელშიც სწერდა: „ვინაიდან არ ვხე-
დავ თქვენს ჩემდამი კეთილ განწყობილე-
ბას დღეის რიცხვიდან გრძივით ოჯა-
ხობით ჩემი მრევლიდან და ყოველი
ღვდელმოქმედებისათვის მიხარათ მეო-
რე მრევლს სიღვდილს ჯიქიან“.

ამ წერილზე ბ. ბუკიამ მადლობა
შეუთვალა, რამაც უფრო გააძრავა
დეკანოზი და სხვა რომ ვერა გა-
ახერხა უჩივლა ახლათ ჩამოსულ სახალ-
ხო შკოლების დირექტორთან. გადმოუ-
ლავა მას ტყუილი და მართალი იმის შე-
სახებ, რომ საღვთო სჯულის მასწავლე-
ლის ადგილი უსათუოთ ღვდელს ეკუთ-
ნისო, რომ ბუკია, როგორც ერის კაცი,
მოწოდებდა რყენის და აფუქტვას, დი-
რექტორი დააჯერა და დათხოვია ბ. ბუ-
კია ისე, რომ არც შეეძინებინა ადგი-
ლობრივი შკოლის ინსპექტორს ბ. ნა-
დარაძეს.

საუბედუროთ, ამას სამწუხარო შე-
დეგი მოყვა. სამოქალაქო სასწავლებ-
ლის მოწოდებმა რაკი შეიტყვეს, რომ
მათი საყვარელი მასწავლებელი ბუ-
კია უდნაშუალოთ დათხოვეს და
მის მაგიერ შენგელია დაუნიშნეს, აშ-
ფოთდნენ და ღვდელს საყვედური გა-
მოუცხადეს და 19 ნოემბერს საღვთო
სჯულის გაკეთილს თავი დაანებეს და
შინსკენ წავიდნენ. ამ საქმის გამოსაძი-
ებლათ ჩამოვიდა სახალხო შკოლების
ინსპექტორი სმირნოვი, რომელმაც ყო-
ველივე გამოიძიო და უკვე გამგზავრა
უკან, რომ შედეგი გამოძიებისა დირექ-
ტორისთვის მოეხსენებია, ახლა ზუგდიდ-
ში თვით დირექტორს მოელოდა.

ყოველივე ზემოხსენებული ზუგდიდ-
ლებისთვის ძლიერ საწყენი შეიქნა და
აუხსენილა, როგორ მოახერხა დეკ. შენ-
გელიამ, რომ ბუკია დათხოვეს და ის
დანიშნეს...

ვება ახლანდელისა და უძველესი ადამიანის
ტანის სიმაღლეში, რა სიგძისა და სისქის
ქონდა ძვლები ჩვენს უძველეს წინა-
პარს?

ამ კითხვებზე მეცნიერება გადაჭრილ პასუხს
იძლევა. ის ძვლებიც, რომელიც სხვადასხვა
გამოკვებულში აღმოაჩინეს ეკუთნის უძვე-
ლეს ადამიანს, მაშასადამე, ისეთი ღრმა
წარსულის დროისაა, რომ თამაშათ შე-
გვიძლია ამ ძვლების სიგძეთი და სიმაღ-
ლით ვიხედოდათ, როდესაც ვსჯე-
ლობთ წარსული ადამიანის სიმაღლეზე
და მის მოსულობაზე, თუ რა უძველესი
დროის ძვლებია ნაპოვნი მეცნიერების
მიერ, ეს, სხვათა შორის, აი საიდანაც
ჩანს კიდევ: ამ ორი-სამი წლის წინათ
მეცნიერებმა ერთ გამოკვებულში აღმო-
აჩინეს ადამიანის თავის ქალა. ეს ქალა
იმიოთა შესანიშნავი, რომ იგი არ არის
ჩვეულებრივი ადამიანის თავის ქალა, იმ
ძვლების მოყვანილობით, რომლისაგანაც
ეს ქალა შესდგება, უნდა ვიფიქროთ,
რომ იგი ეკუთნის იმ ცხოველს, რომ-
ლისგანაც პირდაპირი და უახლოესი
შთამომავლობა აქვს ახლანდელ ადამიანს.

ლიახ, ყველა ამ აღმოჩენილი ძვლების
შესწავლა დაკმაყოფილებით გვეუბნება,
რომ მისა და ახლანდელი ადამიანის
ძვლების სიგძე—სიმაღლეში განსაკუთრე-
ბული განსხვავება არ არის. მაშასადამე,
ის ლეგენდები, ვითომ უწინდელ დროში
ადამიანი გაცილებით უფრო მაღალი და
ახოვანი ტანისა იყო, უსაფუძვლოა.

სიმაღლის მოკლებული უნდა იყოს
ის ისტორიული გადმოცემა, რომელიც
დავით აღმაშენებლის განსაკვირვებულს
ფიზიკურ აგებულებას ამბობს, უსათუოთ
იგი თანამედროვეთა შორის განსხვავდე-
ბოდა და გაიჩნეოდა თავისი არაჩვეუ-
ლებრივი ახოვანი აგებულებით, იგი იყო
დაჯილდოებული ბუნებისაგან განსაკუთ-

შენგელიას მხოლოდ სემინარიის ოთ-
ხი კლასი აქვს დასრულებული და საღვ-
თისმეტყველო სწავლა არც კი მიუღია,
რაც ახალი კანონის ძალით აუცილებე-
ლი საჭიროა უმაღლესი პირველადწყე-
ბითი შკოლების საღვთო სჯულის მა-
სწავლებელთათვის. ასე რომ მომავალ
წელს, როდესაც გადაკეთდება ჩვენს სა-
მოქალაქო შკოლაც უმაღლეს პირველ-
ადწყებით სასწავლებელთა, დეკანოზ
შენგელიას, როგორც სემინარიის კურს
დაუსრულებელს კანონის ძალით თავისი
თავით აეკრძალება მასწავლებლობა და
ამიტომ ცხადის უცხადესია, რომ მას
მხოლოდ პირადი ინტერესი და ღირსის
ამოყრა აიძულებდა ეზრუნა ამ მისთვის
დამოუკიდებელი ადგილისათვის.

სამწუხაროა ამასთან აგრეთვე ისიც,
რომ ბ. ბუკია, როგორც ქართული
ენის მასწავლებელი, იძულებული გახდე-
ბა თავი დაანებოს ამ საგანსაც, რადგან
მარტო ქართული ენის სწავლისთვის გა-
დადებული სასყიდელი ვერ აცხადებდა
მას. ქართული ენა ზუგდიდის სამოქა-
ლაქო სასწავლებელში ბუკიას მეცადი-
ნობით შემოიღეს და თითქმის შექთად
ასწავლიდა შეგირდებს ამ საგანს. მის
მაგიერი ქართული ენის მასწავლე-
ბელი ჯერ-ჯერობით აქ არავინ არის.
მაგრამ დეკან. შენგელია და მისი ერთ-
გულნი ამას რას დასდევნენ, მხოლოდ კი
მათი პირადი ინტერესები და სურვილე-
ბი დაკმაყოფილებული იქნეს.

ყოველ შემთხვევაში ძლიერ სამწუხა-
როა, რომ პირადი ინტერესები შკოლა-
ში გადაკეთ, როგორც ეს ჩაიდინა დე-
კანოზმა შენგელიამ. უსამართლო.

სახელმწიფო საბჭოს გადაწყვე- ტილება და პოლიონური პრესა.

სახელმწიფო საბჭოს გადაწყვეტილებამ
პოლიონური ენის შესახებ პოლიონური
პრესის გამოძახილი გამოიწვია. ყოველი
ორგანო, რომელიც პოლიონურსა თუ
რუსულ ენაზე გამოდის ამ გადაწყვეტი-
ლების გამო მწუხარებას გამოსთქვამს.
„ვარშავის კურიერი“ წერს: „არ
გვექნება თვითმართელო“—სწერს: გაი-
მარჯებს იმთ, ვინც რუსეთი 1905 წლამ
მდე მიიყვანა. კიდევ ციკლოზმენ ისეთი
ადამიანება, რომელთაც სჯერათ, რომ
სახელმწიფოებრივი სიმამრე მხოლოდ
მათ თავშია. თუ სხვის გულშიც სცემს
პატრიოტული გრძობა, ეს არა სჯერათ.
პროკტი შემოანხმებელ კომისიის გადა-
ცემა და, იმედი გვაქვს, ეს კომისია უარ-
ყოფს მას. პოლიონეთის საზოგადოება
ასეთ გადაწყვეტილებას მოელოს.

გაზეთი „გონეცა“ ამბობს: საბჭოსა
და სათათფაროს პოლიონური კოლოს
წევრები ირწმუნებოდნენ, რომ თუ პოლი-
ონური ენის ხმარება უარყვეს, პროკტს
არ მივიღებოთ. ახლა მათი მოვალეობაა,

რებული სულიერი და ფიზიკური
ძალით; მაგრამ არც ისეთი იქნე-
ბოდა, რომ მას თითვე მოარგებოდა ის
ბეჭედი, რომელსაც დღეს გელათის მონას-
ტერში აწვენებენ, როგორც „დავით
აღმაშენებლის“ ბეჭედს; და ვერც ამო-
იტანდა ხელით იმ დიდ ქვას, რომელიც
მონასტრის კედელშია ჩადგმული.

მაშასადამე, უძველესი ადამიანი, უძვე-
ლეს დროშიც, თავისი გარეგნული აგე-
ბულობით არაფრით განსხვავდებოდა შედა-
რებით ახლანდელი ადამიანისაგან; ხოლო,
რასაკვირველია, იგი უფრო მარტი, ჯან-
სალი, ძალ ღონით სავსე იყო, ვიდრე
ახლანდელი ფიზიკურათ გადაგვარებული,
განათლებული ევროპელი.

გაიწესისთანავე ქვეყნათ ადამიანი მუდ-
მივსა და განუწყვეტელ არსებობის ბრძო-
ლაში იყო; იგი მუდმივ გარშემორტყმუ-
ლი იყო ისეთი მტრებისაგან, რომლებ-
ბიც ბევრათ სჯობდნენ მას ფიზიკური
ძალით; ადამიანს არ ქონდა არც დიდი
ძალღონე, არც ბუნებით თანდაყოლილი
რამ იარაღი, როგორც მაგალითად, ეშ-
ვები, რქები, ბჭალები და სხვა; მაშა-
სადამე, ადამიანს მეტი ხერხი და ჭკუის
გამჭირაობა უნდა გამოეჩინა, რომ რო-
გორმე გამარჯვებული გამოსულიყო.
ამიტომ ადამიანის ტვინს მეტი სავარჯი-
შო მიეცა, რამაც იმის გონებრივი ძალა
დიდათ წინ წასწია.

და აი, ამ განუწყვეტელ ბრძოლამ
არსებობისა და შემკვიდრებითი გარდა-
სვლამ შთამომავლობაზე, ამ ბრძოლაში
შეძენილ ახალ-ახალ თვისებათა თანდა-
თან შექმნის განუზომელ დროთა განმავ-
ლობაში ის ადამიანი, რომელსაც დღეს
დაპყრობილი აქვს მთელი ქვეყნიერება
და არის მისი ბძანებული.

აქამა პადარამე.

სხენებული დაპირება ხალხის წინაშე
პირდაპირათ ასარულონ: რადიკალური
ორგანო „კურიერი პოლიონი“ ეგება
საბჭოს ამ გადაწყვეტილებას. გაზეთში
წერილია დაბეჭდილი ამ სათაურით—
„გერკომ გამარჯვა“ სწერს: ერთ უსა-
მართლობას შემდეგ, რომელიც ხოლოშ-
ჩინას დროს მოხდა, პოლიონეთის წარ-
მომადგენლები საბჭოსა და სათათფარო-
ში იმტომ დაჩენ, რომ ეს პროკტი
გაეტარებოდა. ახლა პოლიონეთის წარ-
მომადგენლებს დაჩენილით მხოლოდ ის,
რომ თავის მანდატზე უარი სთქვან.
ამით ისინი გააგებებენ ყველას, რომ
მომთმინების ფილა აივსა. მხარე მოე-
ლის პასუხს სახელმწიფო საბჭოს ვო-
ტუმზე პოლიონეთის წარმომადგენლების
გან“.

გაზეთი მოუწოდებს საზოგადოებას გა-
ერთიანებას, ვინაიდან ეს გაერთიანება
ძალია და შედეგად სწერს: „სახელმწი-
ფო საბჭოს გადაწყვეტილება უსამართ-
ლოა. პოლიონეთის ხალხმა ერთი საერ-
თო პასუხი უნდა მისცეს ამ გადაწყვე-
ტილებას. ეს პასუხი იქნება საშავლე-
ბის გაერთიანებისა.
რომან დმოვსკის ორგანო აცხადებს:
დამმარცხდით არა მარტო ჩვენ, და-
მარცხდა რუსეთის პოლიტიკური გონი-
ერებაც, ვიმუშავებთ, რომ რუსეთზე
მეტი რუსული წარმოდგენა მივიღოთ.
ეს ჩვენს სარგებლობას მოგვტანს. რა-
კოვჩინის რწმენა, რომ რუსეთმა გაა-
კულტუროსნა პოლიონეთი, ხუმრობის
მეტს არაფერს წარმოადგენს.

ნიაღვარმა გაიტაცა.

1.
— რა ეშმაკმა მოკუპრა ასე ცა ვე-
ლარაფერს ვხედავ!
— რა კარგი სიღამა იყო, მოწმენ-
დილი!..

— ღმერთი სწყალობთ იმ ძაღლებსა...
არ გაგვიტყვენ და...
— ასეთ ზნეში ვიი თუ ჩანხასაც
ვედარ მივაგნო?—წაიჭრულა მეოთხე
და თოფი ხელი შეავლო.

ოთხივე ერთად ჩაუყრულა შარის პი-
რას და უცდიან. დაწმენდნენ.
— ოღონდ, ამხანაგებო,—დაიწყო მე-
ორემ—ერთმანეთს არ ვუტოოთ, საერ-
თო საქმეზე ვართ მოსული და ერთადც
უნდა ვიქნეთ. ან ჩვენი გაიტანათ და
ან ყველა დავიხოკოთ.

— მაგზე ხომ შეგვიცეთ ერთმანეთს.
— ჭო და—ფიცო არ გავტეხოთ. ყვე-
ლა მეგობრები ვართ და ერთმანეთს პირ-
ში ნუ მივატოვებთ.

ისევ სიჩუმე.
— თუთინი აღარა გაქვს?
— არ მოსწიო, თუ კაცი ხარ: სინათ-
ლით შეგვახმენვენ...
— ჩუ! ფეხის ხმა...
ყურები სცქერტეს.

ხმა მოახლოვდა; ცხენების თქარა-თქუ-
რი აშკარათ მოისმის.
თოფები მოიმარჯვეს.

2.
— დაჭ-კა, დაჭ-კა... დაჭ-კა, დაჭ-კა,
დაჭ-კა!—იძახის თოფი...
— გარრ—გარრ!—ხანს აძლევს ჩაშა-
ვებული ცა.

ტყეში სიბნელეს დაუსვენებია. არაფე-
რი მოჩანს. თოფის ხმა დაძრწის, მიუ-
ჭრება.

— დაჭ-კა, დაჭ-კა!..
ჩასაფრებულნი ტყეის ჩაღებას ძლივს
ასწრებენ.

— მოხვდა რომელიღაცას, კენესა გა-
ვიგონე...—ამბობს და ისევ ტყენს, ისევ
ისვრის...

— დაჭ-კა, დაჭ-კა...—ისმის ზედიზედ.
— ვაი!—დაიკენესა ერთმა და ჩაყე-
ცილოს თოფი გაუფრლანა.

ამხანაგებნი არ უსმენენ, იბძვიან.
— ვაი!—კენესის დაჭრილი.

— ტყეა გაქვს კიდევ.
— ძალიან ცოტა!..

— აბა, უნდა გაეჭკივო!
— მე...მე...და...ვიჭერ... არ წა...ხვი-
დეთ...—იხვეწება დაჭრილი.

არავინ უსმენს, თოფის სროლით გარ-
ბიან.

— ფიცო?...ფიცო?...—კითხულობს მი-
ლეული ხმა, მაგრამ იგი ქუხილში იყარ-
გება, ერთ ნაბიჯზე ქრება.

3.
მარტო დარჩა; მიატოვეს ჯოჯოხეთურ
ღამეში.

ცა ღმუის, ცა ცეცხლს აფრქევს, გა-
დარეული ცა სტირის, ხმაშალა ქვითი-
ნობს და ღვარათ ჩამოდის ცრემლი.

ტყეს თმა გაუშლია...ტყე კივის...ტყე
გოივა...

თავდაკარგული ქარი დაძრწის, ტყეს
ლეწავს, გესლიანათ სისინობს.

— მე მოგვდები, —ასეთ ღამეში არ
გადავჩრები,—ფიქრობს ნახევრათ გონება
დაკარგული დაჭრილი. ბურანში გახვეუ-
ლა. ფიქრები ერევა...

მთლათ დასაფლავებულია, სცივა...
სინამდვილეს ვეღარ სცნობს, სიხმარ-
ში გადადის.

იგივე ღამე, მაგრამ უფრო მზისხანე...
აშლილი ბუნება ალ-ქაჯებთან ცეცხლს...
ნიაღვარი მოსდისა და წყალს უშვებს...
ფეხი, ნიაღვარი მოსდისა და წყალს უშვებს...
— ნუ შენა ჩემო, ნიაღვარი შენ
წამოყვან—თვალცრემლიანი ევდრება იგი
ურჩ ნიაღვარს,—მე იქ არ მინდა: იქ ღა-
მეა, იქ არაფერი მოჩანს...
— აქაც ღამეა... წამო!

აქ... აქ ხელის ფათურით მაინც
ვგრძნობ... აქ ელვა ანათებს... იქ კი...
მეშინია... ნუ წამოყვან...

ნიაღვარი მაინც არ სჩრება, ქაჩავს.
— ისინი ამხანაგები... ისინი წამოვ-
ლენ?

— ჯერ არა იმით თავს უშველეს...
შენ გვერანა გაგიტანდენ? სულელო!..—
დასკინის ნიაღვარი.—ისინი ახლა თვით
ლოგინში წვიან, შენ კოლს ელოგრე-
ბიან... წამო, წამო! შენი ადგილი სოფ-
ლათ აღარაა...

— შენ სტყუი!—მრისხანეთ ამარ-
თა მუჭი საბრალომ, მაგრამ ძირსვე
დაუშვა და ბირთა.—ნიაღვარო, რატო
მტარჯავ!.. მე ცოლი მიყვარს, იმასთან
დარჩენა მინდა... მე ზისი ნახა მწყურია...
მზე აღარ ვნახო!..

— არ შეიძლება!
— აბა, ისინი წამოყვანენ ისინიც...
მარტო მეშინია... ისინიც!..

— სულელო!—ჩაიციან ნიაღვარმა და
თვალცრემლიანი ადამიანი გაიტაცა...

4.
დაწყნარებულმა ცამ სახე გადაწმინდა
და ღამის ღვთაფალმა მიმარ სოფელს
გაღმოდინა, თვლი გადაავლო.

შარის პირს დამოხილი ადამიანია...
მიწას ჩაბლაუქებია, კოცნის, მოცილების
ემინია.

ალ. ციარეიძე.

14 ნოემბერი, პეტერბურგი.

თეატრი და ხელოვნება.

ბევრს შეიძლება არც კი მოეხსენება,
თუ რა მძიმე და აუტანელ პირობებში
უძღვება მუშაობა „სუფლიორს“. მაგრამ
საქმარისა ერთჯერ მაინც თავი ახოყოთ
„სუფლიორის ბუტკაში“, რომ გაითვა-
ლოს წყნით ის ჯოჯოხეთური შრომა,
რომელსაც ეს დაუფასებელი მუშაკნი
სრულებით უჩინრათ ეწევიან და ამისა-
თვის საზოგადოებისაგან არ მოელოთ,
სხვა სკენის მსახურთა მზავსათ, არც
ხოტბა-ქება და არც ვაშასა და ტაშის ცე-
მა. რამდენათ უნდა იყოს ადამიანი გა-
ტაცებული საქმის სიყვარულით, რომ
მოუხდევიათ ასეთი მძიმე პირობებისა, მას
თითქმის უანგაროთ ათეული წლით ემსა-
ხუროს. ასეთი ადამიანი გახლავთ მ.
მარჯანიშვილი.

1892 წელს ქ. ქოთაისში ბ. კორტე
მესმა შეადგინა მუდმივი დრამატული
დასი და იწყო წარმოდგენების მართვა
ქალაქის ბაღში, თეატრათ გადაკეთებულ
ხის „პავლიონში“. ამ დასში თეატრად
სუფლიორათ მიწვეული იყო მ. მარჯანი-
შვილი. ორ სეზონს შემდეგ ეს თეატრი
დაიწვა და ქ. მესხიქ ქ. თფლისში გა-
დასახლდა. ქუთაისში დარჩენილ მსახი-
ობაგან, სხვათაშორის, მ. მარჯანიშვი-
ლის თაოსნობითაც შესდგა ამხანაგობა,
რომელიც ძველ ხარაზოვის თეატრში
წარმოდგენებს მართავდა და ხშირათ
გასტროლებზე ლ. მესხიშვილსაც იწვევ-
და. დასი თანდათანობით შეივსო მოთა-
მაზე პირებით მესხიშვილის ხელმძღვანე-
ლობით. შემდეგ დაარსდა დრამატული
კომიტეტი და ქართული თეატრიც
მკვიდრ ნიადაგზე დადგა. მარჯანიშვილი
იმ თეატრანვე დაუთლოვანათა და მხნე
ეწეოდა „სუფლიორის“ უჩინარსა და
მძიმე შრომას. ის ზაფხულობითაც თან
დაყვებოდა ხოლომე მსახიობთა დასს პარ-
ვიცებში წარმოდგენებზე.

ამანათ მარჯანიშვილი ემსახურებო-
და ქუთაისის ქართულ სკენას 1909
წლის ნოემბრში, ვიდრე სამსახურის
გამო ბაქოში გადასახლდებოდა, სადაც
პირველ დღიდანვე შეუდგა თავის საყე-
რელ საქმეს და დღესაც ბაქოში სრული-
ად უსასყიდლოთ და უანგაროთ ადგი-
ლობრივ დრამატულ სექციასთან ერთად

